

som i det hele taget kan være tilfredsstillende for alle dem, der skal kunne nyde godt af denne Lov.

A. M. Hansen: Den højtærede Minister stiller sig, forekommer det mig, for imødekommende overfor Ønsker om Forhøjelse af Trangsgrenserne, som er fremkommet fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Jeg har det Indtryk, at hvis vi skal naa et positivt Resultat i denne Samling, maa Ministeren have Forstaaelsen af, at det, der er foreslaaet i Lovforslaget, er det højeste, der vil kunne naas. Med Hensyn til Skalaerne glæder jeg mig ved, at Ministeren gav Tilsagn om, at vi i Udvalget kunde forhandle nærmere om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte i den Form, han sædvanlig anvender, denne overlegne, men lidet tiltalende Form, som vi nu er saa vant til at høre her i Tinget, nogle personlige Bemærkninger, hvori han stillede sig Spørgsmaalet om min Evne til at bedømme. Naturligvis, saadan maa det ærede Medlem jo altid stille sig. Ud fra hans eget Synspunkt maa alle øvrige Medlemmer i dette høje Ting være betydeligt lavere stillede i Intelligens. Jeg har nu let ved at tilgive det ærede Medlem. Det er jo den Slags, som man saare let kommer ind paa, naar man som baade det ærede Medlem og jeg har været Lærer i en hel Del Aar og har staaet overfor Elever, hvis Intelligens man paa Forhaand kan gaa ud fra er lavere end den, man selv er i Besiddelse af. Saa faar man den overlegne Tone. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han skulde lære af mig og bekæmpe den Overlegenhed lidt. Denne personlige Bemærkning vil jeg gerne give det ærede Medlem tilbage. — Sammenligningen mellem det ærede Medlem Hr. Henningsen og det ærede Medlem Hr. Holdgaard forekommer mig ikke at have noget med den foreliggende Sag at gøre, saa det behøver jeg ikke at svare paa.

Der er Forskel paa 1920 og nu, sagde det ærede Medlem, og det sagde det ærede Medlem Hr. Parkov ogsaa. Ja, der er Forskel paa Landets økonomiske Evne. Men er der nu saa stor Forskel paa Livsvilkkaarene, Livsfornødenhedernes Pris nu og den Gang? Det er ikke synderlig stor Forskel, der er, og hvis man fra anden Side vil nøjes med at indskrænke Understøttelsessatserne og Trangsgrenserne i Forhold til Livsfornødenhedernes Pris, ja, saa vil jeg for mit Vedkommende føle mig tilfreds.

Naar det ærede Medlem Hr. Kragh bruger et saa stærkt Udtryk som dette, at man i særdeles vide Kredse vil oprøres over en saadan finansiel Letsindighed, vil jeg gerne dertil sige, at det ærede Medlem maa ikke glemme, at i 1920 stemte hele Folketinget enstemmigt for disse Satser og for den her foreslaaede Trangsgrense. Det er hele Folketinget, som det ærede Medlem altsaa nu karakteriserer saaledes, at det har vist en oprørende finansiel Letsindighed. Hvad er det, det drejer sig om? Dersom det ærede Medlem Hr. Kragh har Ret i sine Beregninger, vil det højest kunne dreje sig om en Merudgift for Staten paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette faar mig til at tænke paa et Tilfælde, da det ærede Medlems Parti gik ind for at yde $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere, end det efter Partiets egen Mening var nødvendigt. Hvis det ærede Medlem havde Tid til at høre paa mig, vilde jeg sætte megen Pris paa det, for dette vilde jeg gerne have, at det ærede Medlem hører. Det var i Anledning af det ærede Medlems Udbrud om den forfærdelige finansielle Letsindighed, jeg gerne vilde nævne et Eksempel paa, at det ærede Medlem har været med til en saadan finansiel Letsindighed.

Det var, da Militærlovene blev vedtaget i 1922. Da havde det ærede Medlems Parti fastlagt og fastsat, at den Sum, der skulde være tilstrækkelig, var $43\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men saa ved vi, hvordan det gik: man lagde $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til for at komme paa Forlig med det konservative Folkeparti. Det var disse $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., man den Gang havde tilstrækkeligt Mod til at gaa ind for. Ganske vist vilde det ærede Medlem maaske sige, at det var netop under samme Hensyn, som jeg har sagt vilde kunne faa mig til at gaa med til at yde dette Beløb, nemlig Hensynet til, hvad der er nødvendigt. For det var vel ogsaa nødvendigt, at de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. blev ydet? Det vil sige ikke for vort Forsvars Skyld, men for at vi kunde bevare det Ministerium, der sad den Gang. Jeg vil bede ærede Medlemmer drage en Sammenligning mellem disse to Tilfælde. Nu kommer man her og kræver $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere af det danske Samfund til Understøttelse for Børn af Enker og af Enkemænd, hvis det er nødvendigt, at denne Sum skal til. Det er det, jeg har gjort mig til Talsmand for. Det bliver kaldt en finansiel Letsindighed. Jeg vil gerne overlade til Tingets Medlemmer at betegne, hvad det saa var, der var Bevæggrunden til, at man gav de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere til Militærvesenet i 1922. Jeg tror nok, man vil komme til det Resultat, at her havde